

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 26 februari 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående årliga understöd åt vissa befattningshavare vid telegrafverket m. m. jämte en i ämnet väckt motion.

I en till riksdagen avlåten, till bankoutskottet hänvisad proposition, nr 6, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva,

dels att envar av växelstationsföreståndarna Maria Charlotta Almberg, Anna Lundblad och Anna Tisell, förra växelstationsföreståndaren Hedda Carlson, lokaltelefonisten Jenny Norberg och förra städerskan Märta Söderlund må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigats eller kommer att entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av, Almberg 500 kronor, Lundblad 700 kronor, Tisell 450 kronor, Carlson 800 kronor, Norberg 600 kronor och Söderlund 400 kronor, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket;

dels ock att förre arbetsledaren vid telegrafverket August Boströms änka Josefina Boström må från och med den 1 november 1917 under sin återstående livstid, så länge hon lever ogift, av telegrafverkets medel uppbära ett årligt understöd till belopp av 488 kronor, att likaledes utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Till stöd för dessa framställningar åberopas utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 14 januari 1918, däri föredragande departementschefen anfört följande:

»I skrivelse den 28 augusti 1917 har telegrafstyrelsen gjort framställning om understöd åt sex personer, vilka innehaft eller innehava anställning vid telegrafverket.

Angående understöd åt vissa befattningshavare vid telegrafverket m. m.

Telegrafstyrelsen den 28 augusti 1917.

Styrelsen har därvid anfört följande:

Växelstationsföreståndaren Maria Charlotta Almborg, född den 2 juni 1853, har förestått Sandarne växeltelefonstation allt sedan densamma inrättades den 1 januari 1887. Hennes kontraktsenliga avlöning, som till en början utgjorde 360 kronor om året, höjdes från och med den 1 januari 1891, då telegrafverket övertog telefont nätet i orten, till 720 kronor samt har från och med den 1 januari 1916 belöpt sig till omkring 800 kronor, varvid det ålegat Almborg att själv avlöna två biträden samt att upplåta stationen och bekosta dess eldning, belysning och städning. Enligt uppgift från föreståndaren för centralstationen i Söderhamn är Almborgs nervsystem numera ganska angripet och synen på ena ögat är till följd av överansträngning borta. Hon lär icke äga andra förvärvskällor än från sin föreståndarbefattning vid Sandarne växelstation.

Växelstationsföreståndaren Hedda Carlson, född år 1855, har förestått växeltelefonstationen i Höör sedan den 1 maj 1887 till den 1 april 1917, då hon på egen begäran entledigades från telegrafverket. Hennes arbete har varit av mycket krävande art, emedan antalet abonnenter vid Höörs station varit stort, vid 1916 års slut omkring 160 stycken, samt stationen haft en avsevärd självständig interurbanexpedition. Carlson har, enligt vad vederbörande telegrafinspektör vitsordat, utfört sitt arbete på ett särskilt förtjänstfullt sätt till abonnenternas och allmänhetens synnerliga belåtenhet. Hennes avlöning enligt kontrakt med telegrafverket har under år 1916 uppgått till 3,488 kronor, men har det ålegat henne att själv avlöna erforderliga biträden. Carlson, som under senare åren skattat för en inkomst av 2,000 kronor, äger en fastighet, i vilken lokal för telefonstationen är upplåten mot en årlig hyra av 375 kronor, men lär fastigheten, som är taxerad till 11,000 kronor, vara in-tecknad för 7,000 kronor. Då Carlson, enligt lämnad uppgift, haft och fortfarande har att försörja en ålderstigen fader, torde hon emellertid icke av sin avlöning hava kunnat göra några avsevärda besparingar.

Växelstationsföreståndaren Anna Lundblad, född den 30 mars 1862, har förestått Tågarps växeltelefonstation sedan densamma den 1 juni 1892 inrättades av telegrafverket. Hennes kontraktsenliga avlöning utgöres från och med den 1 januari 1916 av ett fast arvode å 550 kronor samt viss ersättning per abonnent vid stationen; under år 1917 torde hennes sammanlagda avlöning komma att uppgå till närmare 1,500 kronor, vartill kommer förmånen av fri bostad. Enligt vederbörande telegrafinspektörs vitsordande har Lundblad alltid skött sin tjänst synnerligen mönstergillt utan någon anmärkning från vare sig telegrafverkets eller abonnenternas sida. Företett läkarintyg utvisar, att Lundblad lider av kronisk inflammation i båda knälederna, till följd varav hon har svårighet att förflytta sig samt ganska svåra plågor, då hon skall resa sig från sittande ställning. Telegrafinspektören har vidare upplyst, att Lundblad jämte sina syskon äger den fastighet i Tågarp, där stationen är inrymd, samt att hon äger ett mindre, huvudsakligen ärvt kapital. Sammanlagda räntor och hyresinkomster lära för Lundblads del uppgå till omkring 400 kronor per år.

Växelstationsföreståndaren Anna Tisell, född den 28 mars 1852, har förestått Mölndals växeltelefonstation under tiden den 1 april 1901—den 30 september 1902 samt från och med den 1 juli 1906. Tisell, som under senare tid varit fast anställd vid telegrafverket, uppbär lokaltelefonists arvode eller för närvarande

900 för år, vartill kommer förmånen av fri bostad med belysning och värme. Enligt ingivet läkarintyg är Tisell för framtiden oförmögen att uppehålla sin tjänstgöring som växelstationsföreståndare och enligt intyg av vederbörande taxeringsnämndsordförande äger Tisell icke någon förmögenhet samt har ej någon som helst annan inkomst än den hon uppbar från telegrafverket.

Av ovanstående redogörelse framgår: att Almberg är 64 år, räknar nära 31 tjänstår såsom föreståndare för en jämförelsevis liten växelstation (cirka 50 abonnenter) samt uppbar en avlöning av omkring 800 kronor per år; att Carlson är 62 år, räknade vid sin avgång ur tjänst nära 30 tjänstår såsom föreståndare för en mycket stor växelstation (cirka 160 abonnenter) samt uppbar en avlöning av omkring 3,500 kronor; att Lundblad är 55 år, räknar över 25 tjänstår såsom föreståndare för en medelstor växelstation (cirka 80 abonnenter) samt uppbar en avlöning av omkring 1,500 kronor förutom fri bostad; samt att Tisell är 65 år, räknar nära 13 tjänstår såsom föreståndare för en rätt stor växelstation (cirka 130 abonnenter) samt uppbar en avlöning av 900 kronor jämte fri bostad med belysning och värme. Med tagen hänsyn härtill och till vad beträffande de ifrågakvarande fyra växelstationsföreståndarna i övrigt meddelats, finner sig telegrafstyrelsen böra föreslå, att det årliga understöd, varav de synas böra komma i åtnjutande under sin återstående livstid, måtte bestämmas: för Carlson till 800 kronor eller 200 kronor lägre belopp än den pension, som vid uppnådda 55 levnads- och 30 tjänstår tillkommer interurbantelefonist; för Almberg och Lundblad till 700 kronor samt för Tisell till 600 kronor. De sålunda föreslagna beloppen äro något högre än de understöd, 500 à 600 kronor, som tillföre och senast vid 1916 års riksdag beviljats växelstationsföreståndare, men synas stå i lämplig proportion till de förhöjda understödsbelopp, som till styrelsens synnerliga tillfredsställelse vid samma riksdag tillerkändes två förutvarande föreståndarinnor, vilkas tjänstetid uppgått till 29 år, därav 20 i nämnda befattningar.

Lokaltelefonisten Jenny Norberg är född år 1849 samt antogs till telefonist i Söderhamn i september år 1885 av dåvarande ägaren till stadens telefontät. Sedan telegrafverket den 1 juni 1891 övertagit detsamma, övergick Norberg i telegrafverkets tjänst. Enligt vad vederbörande stationsföreståndare vitsordat, har Norberg städse med nit och intresse fullgjort sitt arbete, ehuru arbetsförmågan på senaste tiden varit något nedsatt, på grund varav det vore tydligt, att hon icke utan att expeditionen å stationen äventyrades kunde någon avsevärdare tid bibehållas vid sin nuvarande plats.

Norberg har åtnjutit lokaltelefonistavlöning, som under senare åren utgått med högsta beloppet eller 900 kronor jämte dyrortstillägg. Norbergs ekonomiska ställning lär vara mycket svag.

Då Norberg kan tillgodoräkna sig ej mindre än 32 tjänstår, därav 26 år i telegrafverkets tjänst, samt väsentligen överskridit 55 års ålder eller den åldersgräns, då ordinarie telefonist förvärvar rätt till pension, förordar telegrafstyrelsen, att understödsbeloppet för Norberg måtte bestämmas till 600 kronor eller samma belopp, som av styrelsen ovan föreslagits för den likaledes såsom lokaltelefonist avlönade växelstationsföreståndaren Tisell.

Förre stüderskan fru Märta Söderlund är född den 19 februari 1858 och har sedan år 1895 innehaft stadigvarande sysselsättning med städning å telefonstatio-

nen i Söderhamn. Hon har, enligt vad vederbörande stationsföreståndare meddelat, under de gångna åren skött sitt uppdrag synnerligen väl och nedlagt mer än vanligt av nit och intresse i sitt arbete. Söderlund, som på grund av sjukdom numera nödgats lämna sin befattning, har under senare åren åtnjutit ett arvode av 40 kronor i månaden, vilket arvode från och med den 1 januari 1917 emellertid varit höjt till 45 kronor i månaden eller 540 kronor för år. Söderlund är medellös och synes icke kunna påräkna något nämnvärt bidrag till sitt uppehälle av sina anhöriga, vilka för övrigt själva lära befinna sig i knappa ekonomiska omständigheter. Hon lider numera av partiell förlamning i händerna samt i ena benet och har därför måst lämna sin befattning.

Vid 1914 års senare riksdag beviljades ett årligt understöd av telegrafverkets medel å 300 kronor åt en städerska, vars kroppskrafter voro försvagade och som var i avsaknad av anhöriga, till vilka hon för uppehälle kunde anses hänvisad, samt hade en till 18 år uppgående tjänstetid. Med hänsyn till Söderlunds om möjligt än mer behjärtansvärda belägenhet samt ej obetydligt längre, väl vitsordade tjänstetid synes ett understödsbelopp åt henne å 400 kronor om året vara lämpligt.

Statskontoret
den 14 september 1917.

Till följd av remiss har statskontoret den 14 september 1917 avgivit utlåtande över telegrafstyrelsens förevarande framställning och därvid anförd följande:

Liksom det enligt nyare författningar om rätt till pension för innehavare av statstjänst gäller såsom ledande grundsatser, att pensionens belopp avpassas efter avlöningen i den tjänst, varifrån avgång äger rum, samt att, om icke det för hel pension i tjänsten föreskrivna antal tjänstår innehaves, pensionen avkortas i förhållande till det mindre antalet tjänstår, dock att icke någon som helst pension erhålles, om icke tjänstårens antal uppgår till minst 10, så hava ock i sådana fall, där visserligen icke någon rätt till pension föreligger, men billigheten anses kräva, att sådan förmån beredes genom särskild framställning till riksdagen, enahanda grundsatser gjort sig gällande, dock att det, såvitt statskontoret kan erinra sig, icke förekommit, att pension utverkats för kortare tjänstetid än omkring 20 år under annan förutsättning än att oförmågan till vidare tjänstgöring berott av skada i tjänsten.

Med hänsyn till sålunda tillämpade grundsatser kan statskontoret icke undgå att framställa erinringar mot vissa delar av förevarande av telegrafstyrelsen framlagda förslag.

Enligt förslaget skulle växelstationsföreståndaren *Maria Charlotta Almborg*, vars avlöning belöper sig till 800 kronor med skyldighet att avlöna två biträden, upplåta lokal för stationen och bekosta dess eldning, belysning och städning, erhålla pension å 700 kronor. Då med hänsyn till berörda skyldigheter hennes behållna inkomst av befattningen sannolikt icke uppgår till sistnämnda belopp, synes förslaget i själva verket innebära, att hon skulle i pension bekomma mer än hon för eget arbete åtnjutit under tjänstetiden. Detta kan enligt statskontorets mening icke anses riktigt. Visserligen saknas varje utredning om storleken av hennes kostnader i och för tjänsten, och på grund härav uppstår svårighet att nu föreslå något pensionsbelopp; men statskontoret föreställer sig, att pensionen icke bör överstiga 500 kronor.

Vad därefter beträffar förslaget i vad det avser växelstationsföreståndaren *Anna Tisell* kan ifrågasättas, huruvida hon, som räknar endast inemot 13 år i telegrafverkets tjänst, härför bör komma i åtnjutande av någon pension. Om emellertid billigheten anses kräva, att henne beredes någon sådan förmån, synes dock i betraktande av den korta tjänstetiden det föreslagna beloppet, 600 kronor, väl högt. Enligt statskontorets mening bör pensionen i detta fall ej överstiga halva den kontanta avlöningen, 900 kronor, och sålunda högst utgöra 450 kronor. Detta belopp synes ock stå i riktigare förhållande till det pensionsbelopp av 600 kronor, som föreslagits för lokaltelefonisten *Jenny Norberg*, vilken innehar samma kontanta avlöning som *Tisell*, men räknar 32 tjänstår.

Vidkommande slutligen förslaget om pension å 400 kronor till städerskan *Söderlund* har statskontoret beträffande föregående liknande framställningar framhållit, att städning i allmänhet skötes såsom bisyssla, samt därför ifrågasatt, huruvida pensionering av personer, som ägna sig åt dylik verksamhet, bör förekomma. Emellertid har riksdagen vid några tillfällen beviljat pensioner åt städerskor, senast vid 1917 års riksdag, då en pension å 400 kronor i enlighet med framställning av Kungl. Maj:t tilldelades en städerska hos ecklesiastikdepartementet.

I likhet med telegrafstyrelsen anser jag, att förenämnda personer, vilka samtliga, enligt vad vederbörande förmän vitsordat, på ett i allo plikttroget och tillfredsställande sätt fullgjort sina åligganden i telegrafverkets tjänst samt nu på grund av hög ålder eller sjuklighet antingen redan måst lämna eller ock inom närmaste tiden bliva nödgade att avgå från sina befattningar, böra under sin återstående livstid komma i åtnjutande av skäligt understöd.

Departements-
chefen.

Endast beträffande de ifrågasatta understödsbeloppens storlek har jag några erinringar att göra. För växelstationsföreståndaren *Almberg* har statskontoret ansett en pension av 700 kronor vara väl hög. Ehuru *Almberg* uppenbarligen varit synnerligen lågt avlönad under sin tjänstetid, synas dock de invändningar, statskontoret gjort mot telegrafstyrelsens förslag till understöd åt henne, icke böra underkännas. Jag nödgas därför förena mig med statskontoret och föreslå en nedsättning av understödsbeloppet till 500 kronor. Jämväl i fråga om växelstationsföreståndaren *Tisell* torde det ifrågasatta pensionsbeloppet, 600 kronor, vara med hänsyn till den relativt korta tjänstetiden väl högt tilltaget. Såsom statskontoret föreslagit, synes pensionen i detta fall ej böra överstiga halva den för närvarande utgående kontanta avlöningen och sålunda lämpligen kunna sättas till 450 kronor.

Mot de ifrågasatta understödsbeloppen i övrigt finner jag icke någon anledning till erinran.

Vidare har telegrafstyrelsen den 16 november 1917 gjort framställning om understöd åt förre arbetsledaren vid telegrafverket *August Boströms* änka *Josefina Boström*.

Telegraf-
styrelsen den
16 november
1917.

I skrivelse den 19 november 1910 med förslag till inkomstberäkning och till utgiftsstaten för telegrafverket för år 1912 anhöll styrelsen om beredande av årligt understöd åt arbetsledaren Boström. Styrelsen anförde därvid följande.

Boström vore född den 5 mars 1858 samt gift, men barnlös. År 1884 anställdes han hos det privata telefonbolaget i Göteborg samt övergick, då detta bolags nät år 1888 övertogs av telegrafverket, i telegrafverkets tjänst. Sedan år 1889 hade Boström förestått undersökningsavdelningen å Göteborgs telefonstation och sedan den 1 juli 1899 såsom arbetsledare därstädes åtnjutit en årlig avlöning av 1,800 kronor. I sin tjänstgöring hade Boström, enligt vittnesord av sina förmän, städse ådagalagt mycken flit, ordentlighet och plikttröhet samt på ett i allo tillfredsställande sätt fullgjort sina åligganden. Under de senare åren hade emellertid Boström, som eljest varit synnerligen frisk och kraftig, ådragit sig en svår nervsjukdom, sannolikt på grund av det enerverande arbete han haft, vilken sjukdom allt mer och mer nedsatt hans krafter och arbetsförmåga. Telegrafstyrelsen hade på grund därav ansett sig icke kunna bereda honom ordinarie anställning å telegrafverkets från och med år 1908 gällande nya lönestat, vartill han eljest såväl genom sin tjänstetid vid telegrafverket som genom det intresse och den duglighet, han städse ådagalagt vid fullgörandet av sitt krävande arbete, kunnat ifrågakomma. Alltsedan den 16 juni 1908 hade också Boström dels på grund av telegrafstyrelsens beslut och dels på grund av Kungl. Maj:ts särskilda bemyndiganden åtnjutit sjukledighet och därunder uppburit sjukavlöning, beräknad efter 900 kronor om året.

I den för telegrafverket gällande staten motsvarades arbetsledare av linjemästare av 1:a lönegraden. Därest Boström blivit befordrad till dylik befattning, för vilken enligt gällande avlöningsreglemente bestämts ett pensionsunderlag av 1,200 kronor att utgå vid 60 levnads- och 35 tjänstår, skulle han enligt samma reglemente efter fyllda 60 år blivit berättigad till avkortad pension, som, beräknad efter 27 tjänstår i telefonväsendets tjänst, skulle uppgått till över 900 kronor. Att Boström under sin tjänstgöringstid hos telegrafverket icke erlagt några pensionsavgifter motvägdes av de minskade utgifterna för telegrafverket på grund av hans avlöning, som endast uppgått till 1,800 kronor, men som, därest han blivit ordinarie linjemästare, kommit att stiga till 2,700 kronor.

På grund härav hemställde telegrafstyrelsen, att Boström måtte från och med år 1911 beviljas ett årligt understöd till belopp av 1,000 kronor.

I den till 1911 års riksdag avlätna propositionen (nr 7) angående bestämmande av telegrafverkets anslag för driftkostnader år 1912 föreslog Kungl. Maj:ts riksdagen medgiva, att Boström finge från och med den 1 januari 1911 uppbära årligt understöd av 930 kronor. Den sålunda ifrågasatta jämkningen i det av telegrafstyrelsen föreslagna understödsbeloppet motiverades därmed, att Boström icke borde beredas större förmåner än om han varit anställd i ordinarie tjänst, i vilket fall han enligt grunderna för avlöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket samt lagen angående civila tjänstinnehavares rätt till pension efter 27 tjänstår icke skulle erhållit högre pension än 930 kronor.

Kungl. Maj:ts förslag blev av riksdagen bifallet.

I sin föreliggande skrivelse den 16 november 1917 har telegrafstyrelsen meddelat, att Boström avlidit den 15 oktober 1917 och efterlämnat änka, förenämnda Josefina Boström. Änkan Boström är, anför styrelsen, född den 25 januari 1855 och barnlös. Sedan många år har hon haft en mycket klen hälsa och lider sedan 30 år tillbaka av hysteriska anfall, vilka ofta förekomma och hindra henne från att åtaga sig något som helst arbete för sitt uppehälle. I fråga om dödsboets ställning har telegrafstyrelsen inhämtat, att mannen Boström efterlämnat en livförsäkring å 1,000 kronor, varå 70 kronor belånats, och att det å denna livförsäkring sålunda utbetalade beloppet, 930 kronor, utgör, frånsett husgerådet, boets enda tillgång.

Vidkommande det eventuella pensionsbeloppet erinrar telegrafstyrelsen därom, att vid avlåtandet av styrelsens skrivelse den 19 november 1910 med hemställan om pension åt mannen Boström pensionsunderlaget för linjemästare av 1:a lönegraden — i gällande stat motsvarande arbetsledare — utgjorde 1,200 kronor. Vid Boströms död skulle således hans änka jämlikt § 8 i reglementet för telegrafverkets änke- och pupillkassa den 17 juni 1908, sådan denna paragraf lyder enligt kungörelsen den 5 mars 1915, jämförd med § 3 mom. 1 i samma reglemente, nu vara berättigad till en pension av 488 kronor.

I anslutning till det anförda hemställer telegrafstyrelsen, att änkan Boström måtte beredas ett årligt understöd av 488 kronor, att av telegrafverkets medel utgå från och med den 1 november 1917 under hennes återstående livstid så länge hon lever ogift. Understödet synes styrelsen böra utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

I infortrat utlåtande den 1 december 1917 yttrar statskontoret i ämnet följande.

*Statskontoret
den 1 december
1917.*

Då arbetsledaren Boström icke haft tillfälle att från någon av staten understödd kassa bereda pension åt sin efterlämnade änka, synes det med fästat avseende å föreliggande förhållanden vara billigt, att någon pension beredes änkan av telegrafverkets medel. Det föreslagna beloppet, 488 kronor, synes visserligen något högt i förhållande såväl till den pension av 930 kronor, som tillkom Boström själv, som ock till vad i änkepension plägar beviljas från allmänna indragningsstaten; men då med hänsyn till vad av telegrafstyrelsen upplysts om änkan Boströms ekonomiska ställning och hennes oförmåga att arbeta för sitt uppehälle särskilt ömmande omständigheter måste anses i detta fall föreligga, vill statskontoret för sin del icke göra någon erinran mot det föreslagna beloppet, utan tillstyrker bifall till telegrafstyrelsens framställning.

Departements-
chefen.

Av telegrafstyrelsens framställning framgår, att änkan Boström vid mannens frånfälle icke ägde andra kontanta tillgångar än 930 kronor samt att hon, som nu är nära 63 år gammal, genom sjuklighet är fullständigt urståndsatt att genom eget arbete vidare förvärva sitt uppehälle. Med hänsyn härtill och i betraktande jämväl av mannens långvariga och väl vitsordade arbete hos telegrafverket synes billighetsskäl tala för, att ett årligt understöd beredes änkan Boström.

I avseende å understödets storlek finner jag på grund av de föreliggande ömmande omständigheterna någon erinran ej kunna framställas mot det föreslagna beloppet 488 kronor.»

Motion II:
242.

I sammanhang härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herr Lindley väckt motion nr 242, vari hemställt, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 6 i övrigt, måtte bestämma växelstationsförestånderskan Maria Charlotta Almbergs pension till 600 kronor.

Till stöd för motionen har anförts följande:

»I Kungl. Maj:ts proposition nr 6 angående årliga understöd åt vissa befattningshavare vid telegrafverket föreslår Kungl. Maj:t riksdagen att åt växelstationsförestånderskan Maria Charlotta Almborg i Sandarne utanordna en pension av 500 kronor årligen.

Av de upplysningar i ärendet, som propositionen ger, framgår, att Maria Charlotta Almborg, som i 30 år förestått växelstationen i Sandarne, av telegrafstyrelsen föreslagits till erhållande av en pension av 700 kronor.

Statskontoret, som haft att yttra sig över förslaget, har emellertid med ledning av gängse principer föreslagit pensionen 500 kronor efter en motivering, som slutar med de enligt undertecknads mening svävande orden: »Visserligen saknas varje utredning om storleken av hennes kostnader i och för tjänsten, och på grund härav uppstår svårighet att nu föreslå något pensionsbelopp; men statskontoret föreställer sig, att pensionen icke bör överstiga 500 kronor.

Undertecknad har emellertid svårt att fria sig från känslan av att en orätt här begås mot Maria Almborg, om man jämför det för henne av statskontoret och sedan i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna pensionsbeloppet med det som i samma proposition föreslås för lokaltelefonisten Jenny Norberg i Söderhamn. Denna har visserligen 4 års högre ålder och 2 års längre tjänstetid, men de komma säkerligen båda att tillbringa sina återstående dagar på så gott som samma plats tryckta av samma bekymmer, men därtill kommer, att Maria Almborgs lägre lön ej med-

givit några egentliga besparingar samtidigt som hennes nervsystem är, som också propositionen upplyser, ganska angripet och hennes syn på grund av överansträngning delvis borta.

Det synes alltså undertecknad som om riksdagen genom att gå halva vägen mellan telegrafstyrelsens och statskontorets förslag bäst hade behjärtat den gjorda framställningen.»

Utskottet har icke funnit något att erinra mot Kungl. Maj:ts proposition, såvitt den avser pensioner åt Anna Lundblad, Anna Tisell, Hedda Carlson, Jenny Norberg, Märta Söderlund och änkan Boström.

Utskottet.

Beträffande framställningen om understöd åt Maria Charlotta Almberg har telegrafstyrelsen ifrågasatt ett belopp av 700 kronor och har statskontoret därvid erinrat, att hon uppburit en avlöning av 800 kronor med skyldighet att vidkännas vissa kostnader samt att, då med hänsyn härtill lönen i verkligheten icke uppgått till sistnämnda belopp, hon i pension skulle erhålla mera än hon för sitt arbete åtnjutit under tjänsten. Statskontoret har därför funnit sig böra stanna vid ett belopp av 500 kronor, vilket även upptagits av Kungl. Maj:t.

Såsom departementschefen erinrar, har Almberg uppenbarligen varit synnerligen lågt avlönad under hela sin tjänstetid. Det har därför synts utskottet vara med billighet överensstämmande, att hon efter en tjänstetid av nära 31 år och med en levnadsålder av inemot 65 år erhåller en något högre pension än statskontoret på angivna grunder föreslagit; och har utskottet därvid ansett det av motionären ifrågasatta beloppet eller 600 kronor vara skäligt.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning samt med bifall till den i ämnet väckta motionen, må medgiva,

dels att envar av växelstationsföreståndarna Maria Charlotta Almberg, Anna Lundblad och Anna Tisell, förra växelstationsföreståndaren Hedda Carlson, lokaltelefonisten Jenny Norberg och förra städerskan Märta Söderlund må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigats eller kommer att entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av, Almberg sexhundra kronor, Lundblad sjuhundra kronor, Tisell fyrahundra-

femtio kronor, Carlson åttahundra kronor, Norberg sexhundra kronor och Söderlund fyrahundra kronor, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket;

dels ock att förre arbetsledaren vid telegrafverket August Boströms änka Josefina Boström må från och med den 1 november 1917 under sin återstående livstid, så länge hon lever ogift, av telegrafverkets medel uppbära ett årligt understöd till belopp av fyrahundra-åttioåtta kronor, att likaledes utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Stockholm den 26 februari 1918.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Hallin, Ekman, Gustafsson*, friherre *Langenskiöld, Nilsson, Wickman* och *Roos* samt
av andra kammaren: herrar *Gustafsson* i Örebro, *Carlson* i Herrljunga, *Borg, Somelius, Bogren, Edbom, Borggren* och *Lovén*.